

I, per tant, va a ser una demostració d'unitat, una demostració que el poble valencià està millor que fa uns anys, també això se va a significar.

Ens estem jugant l'autogovern dels valencians i de les valencianes. I, per tant, mos estem jugant l'estat del benestar i mos estem jugant la millor capacitat de tindre més futur, de tindre més ocupació, de tindre més serveis. I, per tant, és una qüestió fonamental.

Malauradament, els valencianes hem estat molt invisibles i ens costa molt ser visibles. I és molt indignant el tractament de la radiotelevisió pública, molt indignant. Perquè les altres televisions privades totes ho van traure, totes, de qualsevol signe polític, totes. I els mitjans de comunicació també, els escrits. Però la televisió espanyola, no. La televisió espanyola li va donar la veu el dissabte anterior a una persona vinculada a l'extrema dreta valenciana, i als representants majoritaris del poble valencià, no. Eixa és la realitat, (*inintelligible*) ..., la realitat que hi ha darrere. I això és el que a mi me preocupa. El que me preocupa és la recentralització que ens ve i que s'està aprofitant un problema per tal..., el problema territorial, s'està aprofitant per una altra cosa.

I, per tant, és evident que a nosaltres ens costa fer visible el problema valencià, però l'hem fet entre tots més visible. Ja, com els dia abans, el paradigma de la Comunitat Valenciana en estos moments és un paradigma ben diferent. Després de dos anys ací és on el creixement funciona millor, on hi ha més també creixement de l'ocupació, malgrat totes les dificultats que tenim, hi ha estabilitat, i això és molt important. I per això els valencians es vam acostar junts a la reivindicació.

El dissabte va ser una mobilització justa i una mobilització de tots i de totes. No és possible que hi haja comunitats que reben fins al 35% més que nosaltres, no és possible, això no pot continuar aixina. No és possible que esta comunitat que té onze punt menys de renda per càpita contribuïsca com si tinguera molts més recursos, com si fóra una comunitat rica. És veritat que esta societat ha estat empobrida, no és que siga una societat pobra, és que ha estat empobrida. Però, efectivament, en estos moments no és raonable que nosaltres aportem i altres no aporten.

I jo, per això, li vull dir amb tota claredat, nosaltres volem que el nou sistema de finançament, que evidentment s'ha de complir tal com s'ha acordat, perquè si no la paraula del senyor Rajoy no servix per a res i la paraula del senyor Montoro tampoc, no servix per a res... A banda d'això, hi ha una qüestió que és elemental, que nosaltres anem a plantejar en el Consell de Política Fiscal i en tots els àmbits que puguem, i també als partits polítics del Congrés dels Diputats, i és que les comunitats forals han d'aportar a la solidaritat. En el fons de solidaritat que ha d'haver-hi en el nou sistema les comunitats forals han d'aportar, no és possible que no aporten.

El sistema de finançament que ha de vindre és un sistema de finançament que ha de garantir l'equitat, la igualtat entre ciutadans i també la seguretat dels territoris. Nosaltres no estem en contra del concert ni del resultat del concert, que és la quota. El que sí que estem en contra és que això significa injustícia i falta d'equitat. I eixa és la qüestió fonamental.

També és veritat que nosaltres al mateix temps tenim un doble problema, i per això també l'altre dia ens manifestarem. És també les inversions de l'estat. Este any, li vaig a donar una dada que és important. Este any s'està invertint...,

perquè moltes vegades se parla de l'execució pressupostària valenciana, bé, este any s'està invertint un 14,5 menys de l'any passat a estes altures. I soles s'han executat el 26% de les inversions. És a dir, menys de la meitat, de la meitat, de la meitat del que ens corresponia. I cada vegada menys.

Per tant, en estos moments, senyories, és el moment de reivindicar més que mai allò que ens correspon. Jo els he fet tres propostes al començament, que crec que és molt important. Avui la resposta que li hauríem de donar al Govern d'Espanya hui seria, fonamental, d'unitat, d'unitat i d'exigència del compliment. I jo els propose que els grups parlamentaris avui adopten unànimement eixa posició. Això ajudaria definitivament a resoldre este moment del problema valencià.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyories, continuem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula el síndic del Grup Podemos-Podem, senyor Antonio Estañ, té vosté la paraula.

El senyor Estañ García:

Bon dia, president.

La pregunta es: tras el recurso al Constitucional y la más que probable desactivación de la Ley de función social de la vivienda, tras el retraso pactado de la financiación y tras las propuestas realizadas por nuestro grupo, ¿hasta qué punto está dispuesto el Consell a actuar para garantizar el derecho a la vivienda de los valencianos y valencianas?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Estañ.

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Señor Estañ, en primer lugar decirle que no hay ningún retraso pactado de la financiación, ningún retraso pactado, ninguno. (Véus)

Le garantizo, señor Estañ..., no, no, simplemente es porque le garantizo, señor Estañ, que no hay ningún retraso pactado, simplemente. Espero que se fie más de mí que de otros. Por tanto, respecto a esta cuestión.

Respecto al fondo de su pregunta, desgraciadamente el gobierno central no es la primera vez que trata su inacción con el bloqueo

de las propuestas de estas Cortes. En cualquier caso, también tengo que decirle que hemos sabido, a través de la prensa, que este recurso se va a presentar, porque efectivamente no tenemos ninguna constancia de que se haya presentado. Por tanto, vamos a esperar que se cumpla una cuestión básica y fundamental, y es que aquello que se habló dentro de la comisión bilateral se respete mínimamente, porque si se nos dice que van a darnos una contrapropuesta y después se va directamente al Tribunal Constitucional, pues es una deslealtad institucional bien evidente.

Sabe usted que hemos padecido el bloqueo del decreto ley de sanidad universal. Cuando se intenta garantizar la salud para todos los ciudadanos, vengan de donde vengan, recurso. Cuando se intenta acabar con los copagos farmacéuticos, para que todas las personas no tengan que elegir entre comida o medicamento, recurso. Cuando se trata de garantizar los derechos de los ciudadanos y de su propia libertad a hacer como cada uno quiera hacer, y nosotros presentamos la ley de identidad y expresión del género, recurso.

Pues eso es lo que hay, eso es lo que hay. Éste es el panorama. Por tanto, hasta en dieciocho ocasiones el gobierno central ha puesto en duda nuestra iniciativa y ha frenado el avance hacia la libertad y la seguridad en los ciudadanos.

Gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyor Estañ, per acabar de concretar i formular la pregunta, té vosté la paraula.

Quan vosté vuliga, senyoria.

El senyor Estañ García:

Sí, gràcies.

Yo me fío de usted, *president*, pero parece que hay información contradictoria entre los sujetos, que son las comunidades autónomas, y la comisión, en la que debaten los grupos parlamentarios.

Para los que intentamos conocer y leer adecuadamente la historia de la *comunitat*, entendemos que, al margen del saqueo organizado, había fundamentalmente dos elementos sobre los que se construía el modelo que nos trae hasta aquí: uno, la dependencia del turismo masivo, sobre el que venimos proponiendo alguna otra propuesta; y el segundo, el de la burbuja inmobiliaria y sus efectos económicos y sociales, que además de arrasar con el territorio y el tejido empresarial, arrasaban con el derecho a la vivienda.

Como consecuencia de esta historia, nunca se construyeron tantas casas, pero nunca ha habido menos vivienda, dándose, como en ningún otro sitio, pues esa indecente y absurda contradicción que tanto ha popularizado la PAH de gente sin casas y casas sin gente.

De hecho, se pasó de entender la vivienda como una mercancía y los desahucios como un drama estrictamente individual,

o ni eso, a que figure como el primer compromiso dentro del pacto del *botànic*, precisamente, el de garantizar a los valencianos y valencianas el derecho a la vivienda, tomando los acuerdos necesarios para evitar que se desahucien personas sin alternativa, estableciendo mecanismos de exención temporal para beneficiarios de vivienda pública.

La Ley de función social de la vivienda ha sido recurrida, también cuando se empezaban, entre otras cosas, a alumbrar esas viviendas vacías propiedad de los bancos, bancos algunos de ellos que ahora tienen aquí su sede, por lo que, aunque no tengamos la ley, será más cómodo convencerles de poner de su parte para garantizar nuestros derechos.

La cuestión es que, bloqueada ahora esta vía, así como la de la Ley contra la pobreza energética, que van ligadas, y que muestran una actitud de un gobierno que no solo no trabaja por el bienestar de sus ciudadanos, sino que lo boicotea abiertamente, estamos ante una falta de instrumentos para garantizar el derecho a la vivienda, estamos ante la amenaza de una nueva burbuja, de un aumento del alquiler como no se conocía, que cada vez expulsa a más gente e impide desarrollar una vida digna.

En conversaciones previas a la llegada de los presupuestos a esta cámara, por nuestra parte se han incluido dos propuestas, una es la reclasificación de las viviendas del Eige para que se puedan dedicar a alquiler social en vez de a compra. Una recomendación ignorada durante años por la dirección del antiguo IVVSA, bajo el PP, y durante dos por este Consell. Y la compra de vivienda, especialmente de segunda mano, repartida a lo largo del territorio, para aumentar así el escuálido parque público de viviendas y así destinarlo a alquiler social, estableciendo un plan plurianual, pero que este año se concreta solo en 10 millones.

Pensamos que son avances, estamos contentos de que se lleve en los presupuestos, pero también pensamos que necesitamos más para abordar este problema, tanto en los presupuestos como en otras vías, y así se verá reflejado en una enmienda que ha sido la primera en registrar, que ya hemos registrado hoy, que ampliará este plan plurianual de 50 a 75 millones, pasando de 10 a 15 este año.

Bien, mejorar la vida de los valencianos y valencianas pasa por conocer la historia de la *comunitat*, pasa por solucionar los problemas estructurales que venimos arrastrando y pasa por tratar de hacerlo antes de que termine la legislatura.

Nosotros hemos propuesto aumentar el parque público, aumentar las ayudas de alquiler social, impulsar la rehabilitación. Y le preguntamos, por tanto, hasta dónde está dispuesto a llegar en estas medidas que le proponemos. Porque siempre que hemos trabajado conjuntamente, siempre que hemos trabajado en esta dirección, a las familias valencianas les ha ido bien, porque quedan cosas muchas por hacer, porque la financiación, principio y fin de todo derecho, sea de quien sea la culpa, no tiene visos de mejorar, pero estamos aquí, ahora, y esto nos obliga fundamentalmente a priorizar, nos obliga a ser extremadamente responsables con los fondos públicos, nos obliga a asegurarnos que cada euro invertido va destinado a garantizar un futuro mejor y un cambio para esta *comunitat*.

Por eso le insistimos: ¿hasta dónde van a llegar en estos presupuestos y en otras vías para mejorar la vida de los valencianos?

Gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Estañ.

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Estañ.

L'objectiu del Consell, com vosté sap, era i continua sent fer efectiu el dret a una vivenda digna i adequada. La Llei de la funció social de la vivenda representava, per suposat, i representa un objectiu en este avanç històric.

És veritat que, mes a mes, moltes vegades se parla de la Constitució i s'obliden els aspectes més socials de la Constitució. L'altre dia li deia a la vicepresidenta que qual-sevol dia d'estos haurem d'eixir a reivindicar també la Constitució. Perquè, efectivament, entre la gent que vol, el que vol recentralitzar i vol retallar allò que no s'aplique la Constitució, finalment haurem de vore de quina manera són capaços de visibilitzar bé la part social de la Constitució.

Mire, hi ha qüestions estructurals que estem fent, al marge que ara entraré en altres consideracions. La renda valenciana d'inclusió, que passa de 41 a 88 milions d'euros, va a garantir també ajuts per a la possibilitat que les persones se queden en la seua vivenda, que eixe és l'element fonamental abans d'arribar al desnonament. Són mesures estructurals, i per això és tan important que estos pressupostos isquen endavant.

Això que pretén esta llei, també ho hem començat a fer ja en molts aspectes. Per exemple, en el registre de demandants de vivenda, en què hi ha 3.600 inscrits, creant tres punts d'Info-habitatge, 1.778 peticions ciutadanes, i també en la mediació respecte als desnonaments, en pràcticament en cinquanta famílies que hem aconseguit ja que se queden en els seus habitatges.

Només en 2016 i 2017 hem garantit 1.174 solucions habitacionals. I estes actuacions tindran un pressupost per a 2018 de 40 milions d'euros per a garantir una vivenda digna.

Per al Consell, la vivenda no és només una variable econòmica, és un element fonamental de la vida, és un element fonamental per a garantir la dignitat de les persones. I li puc garantir que aixina va a continuar sent.

Una vegada perduda l'esperança de rebre un tracte just, i de manera immediata, el que és ben evident és que estem actuant. En els propers dies es publicarà la primera resolució de les ajudes de lloguer de 2017; una primera remesa d'ajudes que arribarà a 5.624 famílies. I els anuncie que hi haurà una segona resolució, que estem preparant, i que beneficiarà a 7.286 famílies més.

Este any 2017 ha estat l'any en què més ajudes a lloguer s'han sol·licitat a La Generalitat. D'un pressupost inicial de 8 milions d'euros hem passat a concedir 18 milions d'euros.

Només vull donar-los una dada, perquè vostés puguen comparar la política de vivenda d'abans i la d'ara. Any 2015, en una gestió de l'anterior govern, es concediren 2.418 ajudes, per un import de 2.900.000 euros; any 2017, es concediran 12.910 ajudes, per un import de 18.200.000 euros. Eixa és la realitat del canvi que s'està produint. I, per això, és molt important que aconseguim, entre tots, superar les diferències i que tinguem uns pressupostos dignes per millorar la vida dels ciutadans i les ciutadanes.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Continuarem la sessió de control. Ara, la pregunta que formula el senyor Antonio Montiel.

Té vosté la paraula.

El senyor Montiel Márquez:

Bon dia.

Muchas gracias.

Señor presidente, su Consell anunció en agosto de 2015 la constitución de una mesa de prevención de desahucios. Nos consta una primera reunión el 6 de octubre de 2015 y un escaso resultado; solo tres entidades financieras se acogieron a la moratoria antidesahucios.

A pesar de eso, entre los objetivos del departamento de vivienda, aparece, para el presupuesto de 2018, constituir la mesa de prevención de los desahucios –incomprensible–; y, también, negociar con las entidades financieras para poder disponer de viviendas vacías.

Señor presidente, hemos dicho muchas veces que no estamos dispuestos a negociar con bancos que desahucien. No estamos dispuestos a asumir que los bancos sean interlocutores fundamentales con la consellería para solucionar un problema que ellos mismos crean. Esta comunidad sigue ocupando el segundo lugar en desahucios, según las estadísticas del Consejo General del Poder Judicial del segundo trimestre de 2017. Más de dos mil desahucios, 1.121 de ellos por ejecuciones hipotecarias.

Por tanto, ¿qué piensa hacer para activar la mesa de preventión de desahucios? ¿Qué piensa hacer para castigar a los bancos que no se incorporen a esa moratoria? Porque la consellería anunció, en 2015...

El senyor president:

Senyoria, moltes gràcies.

El senyor Montiel Márquez:

...que, de forma subsidiaria, se tomarían medidas sancionadoras para aquellos organismos que se negasen a negociar.

El senyor president:

Senyoria, moltes gràcies.

El senyor Montiel Márquez:

Gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Li contestarà la consellera.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyor president.

Mire, senyor Montiel, ironies de la vida que, just ara que el senyor Rajoy està tan interessat en garantir els articles i el compliment dels articles de la Constitució espanyola, una autonomia que tenim sensibilitat per garantir i regular i fer efectiu l'article 47, que regula el dret a l'habitatge en l'estat espanyol, una autonomia que tenim sensibilitat, ironies de la vida, el senyor Rajoy decidix presentar un recurs al Tribunal Constitucional per no vore garantit este dret.

Vostés tenen un plantejament que no ens adrecem a les entitats financeres. Però, mire, esta llei ha permés ja que s'afloren 40.000 vivendes buides dels bancs. I vosté coincidirà amb mi que els bancs, que van ser objecte de rescat públic, tenen una responsabilitat social que assumir i tenen un deure en la ciutadania.

En eixe sentit, nosaltres anem a continuar deixant oberta eixa línia, malgrat el recurs d'inconstitucionalitat que ens va impedir que, per llei, obliguem els bancs perquè fiquen eixes vivendes a disposició de la ciutadania en lloguer social. (Veus)

Eixe és el gran drama que nosaltres anem a tindre. I, per tant, anem a continuar treballant de manera intensa, en les noves línies que tenim en el pressupost –que esperem s'aproveper a poder combatre esta xacra social, siga un, siguen mil o siguen deu mil els desnonaments en la Comunitat Valenciana.

Moltes gràcies. (Aplaudiments. El senyor Montiel, amb el micròfon disconnectat, diu: «¿Y la mesa de los desahucios?»)

El senyor president:

Senyoria...

La senyora Cabedo Laborda:

Hola, bon dia.

La pregunta era sobre la mesa dels desnonaments.

La meua pregunta és la següent:

La conselleria d'igualtat és l'única que ha justificat, econòmica i desglossadament, el compliment de les mesures que li assigna el pacte contra el masclisme; cap altra conselleria ho ha justificat econòmicament, tot i que el pacte implica totes les conselleries, tot i que Podemos ho ha demanat i tot i que els col·lectius també ho han demanat.

Volem saber la quantitat pressupostària destinada a pisos per a dones supervivents de violència masclista. No ens referim a les vivendes tutelades que gestiona igualtat, i que sí que les sabem, i tampoc ens referim que la condició de víctima es tinga en compte per a accedir al lloguer social, com diu la llei; sinó la quantitat als pisos destinats a les dones, en compliment d'una PNL presentada per Podem fa dos anys i avui ratificada en l'informe que aprovarem en ple. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà la consellera.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies (inoïble) ...

Gràcies, senyor president.

Mire, és fonamental treballar i combatre els desnonaments. És fonamental treballar i introduir criteris socials per garantir l'accés al dret a l'habitatge. I, en eixe sentit, hem passat d'un deute importantíssim, un macrodeute en matèria d'impagaments d'ajudes al lloguer, de factures en el calaix, de malgestionar els recursos de l'estat, a pagar el deute en matèria d'ajudes al lloguer i, especialment, en passar a eixa xifra històrica, sense precedents, que implica que en 2015 se dedicaren 2.900.000 euros a, en 2017, destinarem més de dínhuit milions d'euros a pagar ajudes a lloguer en tretze mil famílies beneficiàries. (Veus)

I ahí li vull especificar, perquè demà es publicarà una primera resolució i una segona resolució. I ahí ja li vull avançar, específicament, que també tenim dades molt importants i sense precedents de dones víctimes de violència de gènere beneficiàries del dret a l'accés a l'habitatge en el nostre parc públic de l'Eige: 325. Xifra històrica que no s'ha produït mai, perquè estes quantitats entren en el global de la línia d'ajudes al lloguer, que no van detallades perquè cada any tenim un número diferent de demandants.

També li he d'avançar que 3.746 joves, menors de trenta anys, van a accedir-hi, van a ser beneficiàries d'estes ajudes al lloguer. Tripliquem, (veus) respecte de l'any passat...

El senyor president:

Senyoria...

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

...Per tant, xifres històriques. I 561 famílies que van patir un desnonament també se van a vore beneficiàries d'estes ajudes a lloguer.

Per tant, eixa és la gran gestió. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Senyories, continuarem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formula la síndica del Grup Ciudadanos al president del Consell.

Quan vosté vulga, senyoria.

La senyora Sánchez Zamora:

Muchas gracias, *president*.

Señor Puig, el sábado pasado la sociedad civil se manifestó en Valencia, reclamando una financiación más justa. Reconocemos que la precaria e insostenible situación por la que atraviesa la Comunitat Valenciana hacía necesaria esta respuesta en la sociedad.

Mi partido aboga por la igualdad de todos los españoles ante la administración y ante la justicia, la igualdad de oportunidades, pero también de derechos y obligaciones. Y es algo que no se está cumpliendo, entre otras muchas causas por la notable diferencia que se crea entre comunidades autónomas.

Para evitar precisamente estas situaciones es por lo que Ciudadanos aboga por adoptar medidas que eviten estas desigualdades y privilegios de unas autonomías frente a otras.

Otro de los grandes factores de desigualdad es la tributación por el impuesto de sucesiones, donaciones y patrimonio, unos impuestos donde se tributa por lo ya tributado, que provocan el agravio comparativo entre distintas comunidades y que, además, no contribuyen a la redistribución de la riqueza ni, desde luego, aumenta la capacidad económica de los valencianos.

Y Ciudadanos se pregunta, ¿hasta cuándo? ¿Hasta cuándo va a soportar la Comunitat Valenciana ser la tercera que más tributa en el impuesto de patrimonio? ¿Hasta cuándo será la pequeña y la mediana empresa a la que más le toque pagar? ¿Hasta cuándo será la clase media la que pague lo mismo que las grandes fortunas? ¿Hasta cuándo, señor *president*?

Miren, Ciudadanos lleva en su ADN esta propuesta. Y déjeme decirle que otras comunidades autónomas nos han hecho caso.

Recientemente, en Andalucía, su compañera Susana Díaz ha consensuado con Ciudadanos la exención de tributación a sucesiones menores a un millón de euros. Y por el mismo camino se encuentra la Región de Murcia. Y, permitame recordarle que ambas comunidades se encuentran también infrafinanciadas.

Pero, claro, de la misma manera que existen 17 autonomías diferentes y 17 tributaciones diferentes, parece ser que hay 17 partidos socialistas diferentes, porque, si no, no entiendo cuál es la diferencia. (Aplaudiments)

Ciudadanos seguirá reclamando la armonización en todo el territorio nacional para evitar estos grandes desequilibrios entre autonomías que acaban perjudicando a los de siempre, a la clase media.

Es por eso por lo que consideramos necesario un replanteamiento de estos impuestos, entre otras cosas, también, para dar respuesta a las herencias de una parte de la población, cada vez mayor, de una edad avanzada, que es cuidada, atendida y protegida por sobrinos o similares. Llegado el momento del fallecimiento, los legítimos herederos, que han cuidado de ellos como auténticos hijos, se ven ante el grave problema de atender la elevada cuantía de los tributos por herencia. Se debe poder instrumentar algún mecanismo para que estos familiares alcancen la situación de primer grado tan merecida, porque esto sí que es rescatar personas, y ustedes no lo están haciendo, pero nosotros queremos ponerle solución. (Aplaudiments)

Señor *president*, usted puede seguir hablándonos de infrafinanciación –que, por cierto, se retrasará una vez más por culpa de los mismos–, de la desventaja de esta comunidad respecto a las demás –mientras hoy sale adelante el cupo vasco por culpa de los de siempre–, (aplaudiments) pero, déjeme decirle que, pese a todo ello, la Comunitat Valenciana ha liderado, en 2017, la subida de estos tributos, cuando ya parecía que la economía estaba repuntando. Explíquelo a los ciudadanos de la Comunidad Valenciana que tienen que pagar el doble por una herencia o hasta el cuádruple por una donación. Por favor, explíquese.

Mire, no hace falta que les recuerde que el informe de expertos propone, como lleva proponiendo Ciudadanos desde hace tiempo, la introducción de topes máximos y mínimos para impuestos patrimoniales. Por ejemplo, para sucesiones con un mínimo exento elevado, con tipos que irían de 4 al 11%, dependiendo del grado de parentesco.

Señor *president*, ¿en qué piensa cuando le hablo de la pequeña y la mediana empresa? Y, ¿si le hablo de autónomos? Pues, mire, le diré lo que piensa Ciudadanos. Piensa en familias y pequeños negocios que, incluso, soportando las subidas en el IBI, intentando asomar cabeza después de la crisis, no se les está ayudando.

Y, sí, hay empresas familiares que han cerrado, y parte de la culpa la achacan a la situación fiscal y tributaria. Hay empresas que, al borde del concurso de acreedores y planteándose la transmisión a las nuevas generaciones, se encuentran que tienen que pagar más del doble de lo que deben; y, sí, señor Puig, cierran. Y la consecuencia de ese cierre es el daño que se le está haciendo al tejido empresarial de la Comunitat Valenciana, compuesto, en su 90% por empresas familiares. La consecuencia es el desempleo de los trabajadores de esas empresas. Es decir, es un período de incertidumbre laboral y productiva que en nada beneficia a los valencianos.